

CONTROLEEREND GENEESHEER BIJ DE RIJKSPOSTSPAARBANK.

In het stukje van den heer J. VAN KONIJNENBURG van de vorige week komen enkele onjuistheden voor.

1°. Is het niet juist, wat omtrent den vorigen titularis is gezegd. Ware deze niet ernstig ziek geworden, dan zou hij toch eind 1916 hebben bedankt, op grond van *onvoldoende* bezoldiging, hetgeen den directeur der Rijkspostspaarbank begin 1906 reeds was medegedeeld. De ervaring in 1916 opgedaan, heeft deze meening versterkt.

2°. Is het niet juist, dat er in een Kringvergadering niet over gesproken is.

3°. Is het niet juist, dat de Afdeulingsraad niets gedaan heeft, dan het rondzenden van een gedrukt schrijven.

4°. Is het niet juist te meenen, dat, omdat de advertentie op den omslag van het *Tijdschrift* voorkomt, de Ned. Maatschappij t. b. d. Geneeskunst hiervoor aansprakelijk is.

Een opmerkelijk verschijnsel, en alleen onder geneesheeren mogelijk, is het, dat 40 artsen solliciteeren naar een betrekking, waarvan alleen bekend wordt gemaakt, dat het salaris f 450.— is, zonder een enkel woord over de instructie. Men solliciteert dus naar een rijksbetrekking, zonder te weten, geen enkelen dag vacantie te hebben (dan op eigen kosten), zonder vervanging bij ziekte (dan op eigen kosten), zonder een enkele vergoeding voor transport (zelfs geen tramabonnement); ja zelfs indien de directeur het den functionaris onaangenaam wil maken, kan hij hem zelfs elken avond contrôle-diensten laten verrichten, en dit bij de uitgestrektheid van Amsterdam zelfs op K.M. afstand, en dat alles, bloos niet, collega's, die het leest, voor den civielen prijs van 150 centen per dag, wat de directeur wel niet veel, doch ook niet slecht betaald vindt.

De Afdeulingsraad zou zijn plicht hebben verzaakt, indien hij niet bij den directeur en bij de Kringleden op dezen misstand had gewezen.

Bedroevend is het, en een blaam werpend op den geneeskundigen stand, dat zelfs 34 geneesheeren, gewaarschuwd, toch hun sollicitatie handhaafden. Zij halen de geneeskundige waardigheid naar beneden, door genoeg te nemen met een kruiersloon.

De heer J. VAN KONIJNENBURG noemt dit „zedelijken moed”. Welnu, zijn zedelijke moed is beloond geworden, doch ik vermoed, dat de 3000 geneesheeren in Nederland met den Afdeulingsraad hem gaarne de 150 centen per dag zullen gunnen, doch hoofdschuddend zullen zeggen: „Man, ik beklaag je, wat ben je begonnen”.

Amsterdam,
30 Januari 1917.

P. A. DE WILDE,
Voorzitter van den Afd.raad.

BRIEFWISSELING.

INLICHTING VOOR INTEEKENAREN EN ADVERTEERDERS.

Het blijkt aanhoudend, dat er nog geen zekerheid bestaat omtrent betalen van abonnementsgelden, plaatsen van advertentiën en verdere zaken, die de administratie van het *Tijdschrift* betreffen. Hier volgt nog eens een opgave:

Abonnementen: Alle te voldoen aan de Erven F. BOHN te Haarlem.

Voor leden der Ned. Maatsch. t. bev. d. Geneeskunde, inteekenprijs f 11.—; bij betaling vóór 15 Februari 1917 f 10.50.

Voor algemeene leden der Maatschappij buiten Nederland: f 14.— plus f 10.— contributie voor de Maatschappij; bij betaling vóór 15 Februari 1917 f 23.50.

Niet leden der Maatschappij: f 13.—; bij betaling vóór 15 Februari 1917 f 12.50.

Niet-leden der Maatschappij buiten Nederland: f 16.—; bij betaling vóór 15 Februari 1917 f 15.50.

Advertentiën: Uitsluitend in te zenden aan het Annoncen-Agentschap D. BERREKLOUW, Amsterdam, Lomanstraat 90, Tel. Z. 2979.

Met nadruk dient er op gewezen, dat de leden der Maatschappij, met uitzondering alleen der *algemeene leden*, hun contributie voor de Maatschappij behooren te betalen aan den penningmeester der afdeling, waarvan zij deel uitmaken, en dus niet tegelijk met het intekengeld op het *Tijdschrift* moeten inzenden.

De gelegenheid tot vooruitbetalen wordt 15 Februari gesloten.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

De geneeskundige dienst in het leger.

In zijn memorie van antwoord beantwoordt de minister van oorlog een aantal vragen, gedaan in het voorloopig verslag over de oorlogsbegroting 1917 omtrent den geneeskundigen dienst in het leger. O. a. erkent hij, dat het platteland groote bezwaren ondervindt door het verblijf onder de wapenen van reserve-officieren van gezondheid. Voor zoover de militaire belangen het maar eenigszins gedoogen, wordt alles gedaan om de belangen van het platteland tegelijk met die van het leger te behartigen. De oudste reserve-officieren van gezondheid kunnen echter nog niet aan hun praktijk worden teruggegeven. Slechts zij, die gerekend kunnen worden afkomstig te zijn van een lichter ouder dan de landweerlichting 1907, zijn in de gelegenheid gesteld met onbepaald (klein) verlof te vertrekken. Voor het verleen van vrijstelling van opkomst van landstormplichtige assistenten in ziekenhuizen geldt de eisch, dat zij in hun werkkring onmisbaar en niet te vervangen zijn. Betreft het gemeentelijke ziekenhuizen, dan ligt de beslissing bij de commissarissen der Koningin. Naar aanleiding van de klacht, in het voorloopig verslag geuit, over vrijgevigheid met die vrijstellingen, zegt de minister een onderzoek van die aangelegenheid toe.

Zooals men weet, heeft in Mei 1916 in de Tweede Kamer een uitvoerige gedachtenwisseling plaats gehad over den militair-geneeskundigen dienst en de bezwaren daartegen ingebracht, waarbij een door den heer TER LAAN voorgestelde motie is aangenomen. Naar aanleiding daarvan heeft de minister toen beloofd de Kamer op de hoogte te houden van hetgeen bij dezen dienst ter verbetering geschiedt en thans komt hij die belofte na door aan zijn memorie van antwoord een afzonderlijke nota toe te voegen over de sedert dien aangebrachte verbeteringen.

Als reorganisatie van het dienstvak of zelfs als eene inleiding daartoe mogen de genomen maatregelen niet worden aangemerkt. Een reorganisatie kan eerst in rustiger tijden worden ter hand genomen, nadat men zich, geleerd ook door de thans opgedane ondervinding, ten volle rekenschap heeft kunnen geven, welke wijzigingen en verbeteringen blijvend zullen moeten worden aangebracht. Dit heemt niet weg, dat vele der plaats gehad hebbende voorzieningen van zoodanigen aard zijn, dat zij van blijvend nut in elk stelsel zullen blijken. Maar als geheel genomen, moet al wat verricht is, worden beschouwd als in vele opzichten te z n van tijdelijk karakter als zijnde gevorderd door de toestanden van het oogenblik.

Gebouwen. Bijzondere aandacht werd aan de verschillende *gebouwen* geschonken. Zij werden op onbekrompen wijze naar moderne eischen ingericht, zoo goed als de bestaande toestand slechts gedoogde. Uit den aard der zaak stuite men meermalen op